

Met haar rasta-vlechtjes en donkere huidskleur is Leila Ester (8 jaar) makkelijk te herkennen als kind van negerouders met wat procenten blank bloed. In Cuba, een land waarin altijd veel instroom uit andere landen plaatsvond, kom je bijna alle denkbare kleuren huid, haar en ogen tegen.

Leila (r.) met haar broertje en haar ouders

Leila, een jonge Bereër

Wij zijn in druk gesprek met ds. Yosbanys Martínez en zijn vrouw Yanisel, als Leila binnenkomt. Net als alle Cubaanse kinderen, valt ze gasten van haar ouders onmiddellijk om de hals. Haar ogen zien al snel dat papa een boekje van die mensen uit Nederland gekregen heeft. Het heeft een vreemde titel: Christologie, staat er in het Grieks. En de ondertitel vertelt dat het gaat over Christus als waarachtig God en waarachtig Mens.

Echt een boekje voor een theoloog. Martínez is behalve predikant in het Zuid-Cubaanse dorp Chivirico, ook docent aan het seminarie van zijn baptistenkerk, de Conventie van Oostelijke Baptisten.

Leila pakt het boekje, ziet dat het over 'de Bijbel' gaat en huppelt meteen naar haar eigen kamertje. Ze komt terug met een soort Bijbelse Encyclopedie voor Kinderen. Die legt ze naast het nieuwe boekje

van haar vader. En met schrandere ogen zoekt ze of ze er misschien woorden en teksten in vindt die ook in háár boek staan.

Het ontroert ons. Is het niet echt Bijbels, de raadgeving om de Heere vroeg te zoeken? En kan de Heere zo'n gezonde nieuwsgierigheid niet aangrijpen om iemand, ook een kind, verder te leiden?

Bij ons afscheid is Leila buiten aan het ballen met een meisje uit de buurt. Nou ja, ballen... Een bal is een luxe voor Cubaanse kinderen. Maar je kunt ook heel veel plezier hebben door een oud speelgoedkonijn met drie poten naar elkaar over te gooien.

's Avonds bidden wij voor Leila, voor haar broertje (6) en voor de baby die op komst is. En niet minder voor de ouders, want de behoudende standpunten van ds. Martínez worden hem niet altijd in dank afgenomen.